

УДК: 339.146

П. Дудкін, З. Сіра

(Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя)

ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ РИНКУ МЕБЛЕВОЇ ПРОДУКЦІЇ В УКРАЇНІ, ПЕРСПЕКТИВИ ЙОГО РОЗВИТКУ

Ринок меблевої продукції України сьогодні переживає стрімкий підйом, починаючи ще з 2000 р. Ситуацію на меблевому ринку можна охарактеризувати як таку, що має позитивні тенденції стабільного зростання продажу за рахунок житлових меблів, а також збільшення частки вітчизняних виробників у загальній структурі ринку. Галузь має високий потенціал, особливо це стосується підприємств, які скористалися можливістю і захистили свою продукцію відповідними сертифікатами та зробили переоснащення виробництва. На теперішній час вітчизняна продукція ще не може в повному обсязі конкурувати із закордонною. Останнім часом ринок меблів України все більше наповнюється меблевими товарами вітчизняних виробників, які поступово витісняють закордонного виробника зі свого ринку. Стрімкий рівень імпорتنих поставок припинився і, можна сказати, врівноважився, щоправда, ще й досі знаходиться на надто високому рівні. Україна імпортує меблі в основному з Польщі, Італії та Німеччини. Зараз ринок меблів міняє свої орієнтири від кількості до якості. Необхідність спеціальних комунікаційних програм пов'язана з тим, що майже всі виробники меблів використовують практично однакові технології виробництва продукції та більшість працює з однаковими постачальниками. Торгівля меблями по каталогах на сьогодні себе не виправдовує.

Незважаючи на стабільність розвитку підприємств з виробництва меблів, оброблення деревини та виробництва виробів з деревини упродовж останніх років, є декілька проблемних питань: сировинне забезпечення підприємств (кількість вітчизняних виробників сьогодні досягла такого рівня, що відчутним є дефіцит сировини); недосконалість механізму проведення аукціонів з продажу деревини; ринок незахищений, оскільки відсутня координація дій щодо захисту продукції та інтересів національних виробників. Інноваційні перетворення зазвичай вимагають значних капіталовкладень, а оскільки переважна частина українських підприємств характеризується збитковістю та неплатоспроможністю, то відповідно не в змозі їх фінансувати за рахунок власних коштів. Кредитні ресурси для вітчизняних суб'єктів господарської діяльності також досить дорогі та недоступні. За оцінками експертів, частка незареєстрованих виробників меблів складає близько 33% від загального обсягу виробництва меблів в Україні. Малі та середні підприємства, що мають у своєму розпорядженні необхідне обладнання, надають послуги незареєстрованим виробникам для підвищення завантаженості свого устаткування, тим самим, сприяючи розвитку тіньової конкуренції.

Впровадження нових технологічних процесів на підприємствах, як відомо, призводить до підвищення рентабельності продукції і виробництва загалом. Найбільш сприятливою формою фінансування розвитку підприємств є залучення інвестицій. Іноземні інвестори неохоче вкладають свої капітали в українські підприємства з оброблення деревини, виробництва виробів з деревини і ще менше зацікавлені іноземні інвестори у виробництві меблів. Ця сфера діяльності в Україні не є для них пріоритетною. За участю іноземного капіталу в Україні налагоджено лісопилне та стругальне виробництва, виробництво лушеного шпону, клеєної фанери, ламінованих і деревостружкових плит та панелей, виробництво різних видів теслярських та столярних виробів.